

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Ascensio Domini. De quarto motivo cælestis desiderii, quòd
Christus in cælum ascenderit, ibique regnet. Nemo veriùs ascendentis
Christi Mytserium assequitur, quàm qui veriori desiderio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

dus est ad capacitatem tanti boni : non aliquid Deus quod fecit daturus est, sed seipsum qui fecit omnia: ad capiendum Deum exercere: quod semper habiturus es, diu desidera. Reprobati sunt in populo Israel qui festinauerunt assidue: & affectus iste reprehenditur in scriptura, festinantium; nempe eorum, quibus pro desiderio sua quietis cadet longius vivere, & in illo radio desistunt à proposito & retrò respiciunt.

Sic itaque desideria cœlestia sunt temperanda, ut, quam ardentem excitantur, tam patienter sustineantur; Quod utrumque fuse & eloquenter cœlesti eloquentia expressum habes apud Kempensem: *Fili mi, cum tibi desiderium aeternae beatitudinis desuper infundi sentis, & de tabernaculo corporis exire concupiscis,*

ut claritatem meam sine vicissitudinis umbra contemplari possis: dilata cor tuum, & omni desiderio hanc sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas supernae bonitati gratias, quae tecum sic dignanter agit, clementer visitat, ardentem excitat, potenter subleuat, ne proprio pondere ad terrena labaris. Neque enim hoc cogitatu tuo, aut conatu accipis, sed sola dignatione superna gratia & divini aspectus: quatenus in virtutibus & majori humilitate proficias & ad futura certamina te prepares, mihi quoque toto cordis affectu adherere, ac ferventi voluntate studeas deservire.

Evangelium Vigilæ suprà in hac 2. parte declaratur, tota hebdomada Quinquagesimæ.

FERIA QUINTA.
ASCENSIO
DOMINI.
DE QUARTO MOTIVO COELESTIS
Desiderii quod Christus in Cœlum ascen-
derit, ibique regnet.

Et cum hac dixisset, videntibus illis elevatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum.
Luc. 1. Act.

VERITAS PRACTICA.

Nemo verius ascendens Christi Mysterium assequitur, quam qui veriori desiderio ascendentem Christum sequitur.

RATIO est, quia nemo verius Christi ascendens mysterium assequitur, quam qui mysterii finem attingit.

Sed nemo verius mysterii finem attingit, quam qui veriori desiderio Christum ascendentem sequitur.

Ergo & nemo verius ascendens Christi mysterium assequitur, quam ille ipse qui sic ascendentem Christum prosequitur. Quae certe consideratio plurimum valere potest augendis nostris desideriis.

I. PUNCTUM.

CONSIDERARI potest hodie Christus Dominus uno eodemque ferme tempore, in triplici statu valde diverso. Primum quidem stat in monte olivarum cum Apostolis, ceteraque illa beata turba, quae ex ejus praescripto illuc convenisse creditur, praesertim Beatissima Virgo mater. Deinde post extrema verba, post suavissimam valedictionem, atque impertitam benedictionem, ascendit in altum captivam ducens captivitatem. Denique sedet à dextris Dei, constitutus in cœlestibus supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem & dominationem.

Contemplantur quam sit amabilis in primo statu

Atque cum Apostolico illo cætu, cui valedicens benedicit! Quam sit admirabilis in secundo, cum beata illa captivitate quam secum in triumphum ad cælos ducit! Quam adorabilis in cælo cælorum cum Angelis, qui certatim sua illi deferunt obsequia, Regem agnoscunt Reparatorem venerantur, Creatorem colunt & adorant. Dic illi cum

157.
153.
151.

gularum Christi Domini bonitatem, qui mihi sic intendit & consuluit, ut non sibi magis quam mihi vacet!

II. PUNCTUM.

SED nemo verius Christi ascendens mysterium attingit, quam qui veriori desiderio Christum ascendens sequitur.

Nam hic est inter alios præcipuus Mysterii finis, ut quod ait sanctus Thomas, nostra 3. p. q. 57. Charitatis affectus erigeretur ad cælestia, ut ubi a. 1. est thesaurus noster, ibi sit & cor nostrum. Atque hoc ipsum est quod Christus suis dixerat: Va- Ioan. 14. do parare vobis locum, & si abiero & præparavero vobis locum, iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. Quid apertius? quid amabilius?

Et certe si de cælo venit in terras ut nos ad cælestia pertraheret, quanto magis putandum est illud ipsum spectasse quando cælos repetiit, cum id longè validius è cælo quam è terra nobis hoc persuadere possit? Etenim quamdiu inter homines remansisset, præterquam quod cælum minimè obvium & apertum erat, vix etiam persuasisset hominibus, cælum terræ præferendum, cum ipse terram cælo præferret, & quò se amabiliorem redderet, eò minus se ab illo separari paterentur quotquot eum nossent, ut patet in Apostolis, quibus admodum gravis & molestus fuit sermo quem cum illis habuit de instanti suo discessu. Nunc verò eum terras deseruerit & in suprema Cælorum ita conscenderit nunquàm ut inde nisi ad Iudicium sese dimoveat, quis illum amet & illum videre non cupiat, illiq; perpetuò convivere & conregnare?

Nonne hoc ipsum est etiam quò dicebat, & ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham Ioan. 12. ad me ipsum. Sic ergo ascendit, sicut aquila Deut. 32. provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas; Et alius aptè Prophetæ, Ascendit pandens iter ante eos: unde nihil proflus restare potest dubii, quin idcirco ascenderit ut nos ad se attraheret, sicut sponsa ptidem exoptabat: Trahe nos post te, curremus Cant. 1. in odorem unguentorum tuorum. Itane lentis, itane postulas?

III. PUN-

Sic piè quidem & religiosè Christum Dominum ascendentem prosequeris & coles; sed longè verius & perfectius, si verè cum Apostolo dicas: Desiderium habens dissolvi & esse cum Christo; Dices autem & senties, si attentè consideras idcirco vel maximè Christum Dominum cælos ascendisse, ut hoc sui videndi desiderium excitaret; neque aliter quilibet verius ascendens Christi mysterium assequetur, quam qui veriori desiderio ipsum ascendentem sequetur.

151.

Nam cum in hoc, atque in quolibet vitæ Christi mysterio, sit certus quidam finis ab ipso Christo intentus; nihil aptius ad mysterii intelligentiam & cultum dici aut cogitari potest, quam quò spectat & attingit illum finem. Est enim finis in moralibus velut forma in physicis, quàm positâ vel sublatâ ponitur aut tollitur res ipsa naturalis; sic positò vel sublato fine: unde hæc sunt expressa sancti Thomæ verba, Causarum adinvicem ordinatarum si prima subtrahatur, necesse est alias subtrahi. Prima autem est causa finalis.

14. q. 1.

Sic verò aptè sanctus Augustinus universim de mysteriis Christi: Quidquid gestum est in Christi Cruce, in Resurrectione & Ascensione, ita gestum est ut his rebus consignaretur vita Christiana qua in terris agitur: Quasi diceret, in quolibet mysterio, est aliquid certi propositum à Christo Domino ad imitationem, si ve ad affectum nostrum concitandum, si ve etiam ad effectum conformem producendum: quò quidem præcipue est in illo mysterio investigandum & recolendum. O sin-

Enchir. 1. 54.

III. PUNCTUM.

NEMO igitur verius Christi ascendenti mysterium assequitur, quam qui veriori desiderio Christum ascendente sequitur: quia cum in omni mysterio non modo Patris aeterni suamve gloriam spectavit Christus, sed ali- quod particulare nostrum bonum, quod voluit etiam à nobis particulatim intendi, quid est, quod cogitari possit vel Christo gloriosius vel nobis utilius quam quod ipse Dominus sibi & nobis præfixit tanquam unum finem spectandum? quis autem ille præfixus finis nisi quem ipse designavit, ut **Ubi ille est, & nos simus**, nunc quidem mente & affectu, post verò corpore & effectu, seu præsentia magis effectiva & reali. Sic de te ac de de nobis luculentè Apostolus sequor autem, si quomodo comprehendam in quo & comprehensus sum à Christo Iesu: qua quidem retro sunt obliuiscens, ad ea verò, quæ sunt priora, extendens meipsum, ad destinatum persequor, ad brachium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus. Et post pauca, quibus miserandum eorum statum deploravit qui terrena saperent, sic pergit: **Nostra autem conversatio in Cælis est, unde etiam salvatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ.** O quando erit illa hora? Interim verò nostra conversatio sit in cælis. De hac præclare sanctus Bernardus Sermone quarto: **Vide, inquit, quid sit conversari in uno loco: quam suave sit conversari in cælo, quam gloriosum & utile!** Et verò vide, quam id tibi rarum & infrequens, in cælo conversari! Unde hæc raritas? unde hæc infrequentia? Nimis terrena lapis: pluma infecta luto non potest ita sursum erigi sicut et olaret, si non esset luto- sa, excutere de pulvere, consurge, solve vincula colli tui: & audi sanctum Augustinum: **Ascendamus cum Christo interim corde, ut cum dies eius promissus advenit, sequamur & corpore.** Et paulò post: **si ergo rectè si fideliter, si devotè, si sanctè, si piè Ascensionem Domini celebramus, ascendamus cum illo, & sursum corda habeamus.** Itemque alio consequenti sermone: **Elaboremus ergo carissimi, ut, quemadmodum Dominus hac die, nostro eum corpore ad superna conscendit, ita nos post illum quomodo possumus,**

spe ascendamus, & corde sequamur. Ipso affectu pariter & profectu ascendamus post illum, etiam per vitia & passiones nostras. Si utique unusquisque nostrum subdere eas sibi studcat, ac super eas stare consuecat, ex ipsis sibi gradum construit quo possit ad superiora condescendere. Elevabunt nos si fuerint infra nos. De vitis nostris **schalam nobis facimus, si vitia ipsa calcamus.**

O quæ divina bonitas, quæ de malis nostris tanta bona eliciat! quis se audeat ab hac ascensione mentis excusare, cum nullus sit qui vitia non habeat per quæ possit ascendere!

Videnda sunt quæ hac tota proponuntur hebdomade; quorum omnium hic unus & idem finis: ad quem vehementius etiam excitandum adhiberi potest & hæc veritas.

Tanti cuiusque refert se à terra retrahere, quanti ad cælum trahi.

Ratio est, quia tanti refert impedimentum boni possidendi tollere, quanti bonum ipsum possidere.

Cum videlicet alioquin nisi sublatis illis impedimentis vix aut ne vix tale bonum acquiri possit. **Vsquequò marceus ignavia, & non intratis ad possidendam terram, quam Dominus Deus Patrum vestrorum dedit nobis? sic Jolue concitabat suos ad excutiendam illam ignaviã, quæ tali obstabat bono possidendo. Sed se à terra retrahere, hoc est tollere impedimentum cæli possidendi, seu divina attractionis ad cælum desiderandum & possidendum.**

Licet enim multa sint quæ sese opponant; aut potius licet unum in lethali peccato versetur obstaculum: tamen vel illa omnia, vel hoc unum lethale, quod cælesti obstat bono, sic referuntur ad amorem terrenorum, tanquam ad singularem cæli obicem, ut illo amore sublato vel mitigato, dicantur cessare cætera; vel quia terrenus ille amor, quicquid est illud impedimenti, complectitur; vel quia peccati labes inde damnosior effluit; vel quia cum humilis animus omni vacare affectu non possit, quaratque sibi semper aliquid, quo vel possidendo vel inquirendo se occupet, quando sentit se terrenis exiit curis, tum facile se divinis admiscet: vel quia cum secundæ sive sequentes gratiæ semper à nobis exigant, ut primis obsecundemus, sitque illa

Ioan. 17.

Phil. 3.

Serm. 4. in Asc. Dom.

Is. 12. Ser. 175. de Temp.

Serm. 176 de Temp.